

Maradj meg az igében, azokban, amiket tanultál

Hubert Imre lelkipásztor és tanár testvér
köszöntője a Teológia nagyszalontai
tanévzáróján hangzott el június 15-én.

Szeretettel köszöntöm a gyülekezetet, a diákokat és a tanár testvéreket. Három gondolatot szeretnék hangsúlyozni – röviden, mivel többen is szólni fognak.

A valóság teljesebb ismerete

„Azt pedig tudd meg” – írja Pál apostol Timóteusnak (2Tim 3.), mondhatnánk, hogy a segédjének. S aztán következik egy egész lista arról, hogy milyen a világ, amibe ki fog menni szolgálni. Mert a lelkipásztor, az igehirdető nem csak a gyülekezetben szolgál, hanem ebben a világban. S az Úr szolgájának kell ismernie a valóságot, amelyben él, vagy amelybe majd bele fog kerülni. A teológiai hallgatók számára illő még az a kiegészítés, hogy nem eddig volt a legnehezebb, nem a héber vagy a görög óra volt a legnehezebb, hanem az, ami ezután fog jönni.

Az „*azt pedig tudd meg*” indítás után az apostol felsorolja az utolsó napok nehézségeit: mert lesznek az emberek magukat szeretők, pénzsóvárgók, kérkedők, kevélyek, káromkodók, szüleik iránt engedetlenek, háládatlanok, tisztátalanok, stb. stb. Egy ilyen világban élünk, egy ilyen világban kell szolgálnunk, ez a valóság. S ennek a tudatában kell legyetek. Vegye ezt figyelembe mind-egyikünk. Ismernünk kell a valóságot, hogy győzedelmes életet élhessünk. Tanuljunk meg az Úrtól még jobban függeni. Kövessük figyelemmel a magunk életét is, nehogy ezek a világi jelek megjelenjenek a mi életünkben is!

A tanítványság vállalása

A 10. versben azt mondja az ige: „*Te pedig követtél az én tanításomat, életmódomat, szándékomat, hitemet.*” Késznek kell lennünk tanulni. Példát



Tanárok és diákok a szalontai tanévzárón – Hubert Imre lp. köszönt.

követni azért, hogy példát tudjunk adni. Másképp nem tudunk példát mutatni senkinek, hogy ha mi a magunk helyén nem vagyunk készek mások példáját követni.

Fontos az, hogy tanítványok legyünk, ahhoz, hogy másokat tanítványokká tehessünk. Vannak dolgok, amiket lehet követni, vannak példák, példamutató életek, amire fel kell figyelnünk, és amit követnünk kell.

Főleg a fiatalok gondolkodnak úgy, hogy „*mi tudunk mindent*”. Amikor fiatalabb voltam (úgy gondolom, még most sem vagyok túl idős) én magam is így gondoltam: „*mi majd jobban fogjuk csinálni*”. Hát az Úr segítsen, hogy mindig jobban és jobban tegyetek és végezzétek az Úr munkáját. De ehhez szükség van arra is, hogy felfigyeljünk mások példamutató életére.

Amiképpen Timóteusról Pál elmondhatta: „*te pedig követtél az én tanításomat, életmódomat, szándékomat, hitemet, hosszútűrésemet, szeretetemet, türelmemet*” – hiszen követte és figyelemmel kísérte mindezeket.

Tehát ismernünk kell a valóságot, vállalnunk a tanítványságot, vállalni azt is, hogy mások példáját – jó példáját – kövessük, azért, hogy mi is a magunk helyén példamutató életet tudjunk élni.

Megmaradni a tanultakban

S végül Pál, miután elmondja azt, hogy mindazok, akik kegyesen akarnak élni Krisztus Jézusban, üldöztetni fognak, a gonosz emberek pedig és az ármítók növekednek a rosszaságban, eltévélyítván és eltévélyedvén, arra figyelmeztet a 14. versben: „*de te maradj meg azokban, amiket tanultál, amik rád bízottak, tudván kitől tanultad*”.

Az ige arra biztat bennünket, hogy bármi is történjék körülöttünk, maradjunk meg azokban, amiket a Szentírásból tanultunk. Hiszen ez nem akármilyen tudomány: „*mert a teljes Írás Istentől ihletett*”; mindenre elégséges: „*hasznos a tanításra, a fedésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre*”; és a legfőbb cél eléréséhez nélkülözhetetlen: „*hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített*”.

Ezt kívánom a diákoknak, a végzős hallgatóknak, mindannyiunk részére is. Törekedjünk a valóság mind teljesebb megismerésére. Vállaljuk a tanítványságot is, követve a jó példákat, főképpen az Úr Jézusét. Maradjunk meggyökerezve Isten igéjében és növekedjünk is abban. Azért, hogy az Isten embere – lelkipásztor, lelkimunkás, egyen-egyenként – minden jó cselekedetre felkészített legyen. Az Úr segítsen erre bennünket! **Amen.**

A csodamérföld

Nyáron (kirándulásokon) még inkább alkalom adódik arra, hogy valakit el kell kísérnünk (gépkocsival elvinnünk) egy „mérföldre”. Előfordult-e már, hogy a szakasz végén, csak úgy szívességből mentünk még egy darabig? Ugye, ez egészen másmilyen volt?! Az örömmel, szívből tett út – a **csodamérföld**.

Egy nemrég megjelent népszerű könyvben egy híres feminista a „első forradalom” fontosságáról ír. A könyv egyébről sem beszél, mint önzésről. Az író az *önbecsülés* szót 172-szer használja. Ezenkívül megemlíti az *önszeretetet*, *önfelidegenedést*, *önmegelégedést*, *önbölcsséget*, *öngyógyítást*, *önbecsmérlést*, tudatalatti *éntudatot*, tudatos *éntudatot*, tizenéves *éntudatot*, belső értéktelen *éntudatot*, külső szexuálisan értékes *éntudatot*, felduzzasztott *éntudatot*. Beszél még a könyvben *önfelhatalmazásról*, *önmagunkban való hitről*, *önkomplexumról*, legjobb *énről*, optimális *énről*. Ugye mindez kissé önközpontúlag hangzik?

Nyilvánvalóan egy önközpontú világban élünk. Hogyan tanulhatjuk meg az önzetlen keresztyén élet örömét ebben az önző világban?

Olvassuk el a Máté 5,38-42-öt. A keresztyén élet nem önző, hanem önzetlen. Az Úr Jézus arra hív bennünket, hogy ne csak egy mérföldet tegyünk meg, hanem egy második mérföldet is a mások szolgálatában. Ez a második mérföld a *csodamérföld*, amelynek megtétele alatt az életünk megváltozik.

1. A csodamérföld elve

Amikor az Úr Jézus ezeket a szavakat mondta, Palesztina már körülbelül száz éve római uralom alatt állt. A rómaiak a perzsáktól nem csak azt tanulták meg, hogyan hódítsanak meg egy országot, hanem azt is, hogyan használják ki a lakosságot a saját hasznukra. Ha egy perzsa katona utazott valahova, megparancsolhatta egy helybelinek, hogy hordozza a csomagját vagy kardját egy mérföldre és annak engedelmeskednie kellett. A rómaiaknál is érvényben volt ez a törvény, és gyakran parancsolták a zsidó civileknek, hogy hordozzák csomag-

jaikat. A törvény szerint a zsidó polgár egy mérföldön keresztül volt köteles hordozni a terhet.

Természetesen semmi sem volt megalázóbb egy zsidó számára, mint ez a gyakorlat. A zsidók teljes szívből gyűlölték, hogy a megszállók fegyverzetét kellett hordozniuk, így aztán minden zsidó fiú megjelölte a lakásától való mérföldet, és egy lépéssel sem volt hajlandó tovább cipelni a terhet. Ebben az összefüggésben, mondta az Úr Jézus a hallgatóinak, hogy ha egy római megparancsolja, hogy hordozzák a fegyvereit egy mérföldre, akkor hordozzák azt egy második mérföldön keresztül is.

Az átlagzsidóban a pusztá gondolat is borzalmat keltett: itt egy prédikátor, aki arra kéri őket, hogy a megszálló hadsereget segítsék. De az elv, amit az Úr Jézus közölni akart,

hogy többet kell tennünk, mint amit a törvény elvár tőlünk. Míg a farizeusok igyekeztek gondosan betartani Mózes törvényét, Jézus arra kéri követőit, hogy ennél többet tegyenek: „*Ha a ti igazságotok messze felül nem múlja az írástudókéét és farizeusokéét, akkor semmiképpen sem mentek be a mennyek országába*” (Mt 5,20). A farizeusok a minimális erkölcs szintjén álltak, de Jézus szeretné, hogy csodamérföld áldásait megtapasztaljuk.

Magunk választjuk meg, milyen szinten éljük az életünket. A pokolszint normája rosszal fizetni a jóért. Az emberi szint: jóval fizetni a jóért. De a mennyországszint: jóval fizetni a rosszáért. Szeressük ellenségeinket! Tegyük többet annál, amit elvárnak tőlünk! Éljük magasabb szinten, mint a minimális erkölcsi szint! Ez a csodamérföld elve.

2. A csodamérföld gyakorlata

Egyes emberek úgy gondolják, hogy az Úr Jézus, azt várja el tőlünk, hogy mindenki lábtörölje legyünk – hogy sohasem szabad megvédenünk

önmagukat, vagy szeretteinket. De az Úr egyáltalán nem ezt mondta. Ő nem azért jött, hogy a prófétákat eltörölje, hanem, hogy betöltse. Jézus hitte a teljes ószövetségi törvényt, és a törvény, megparancsolta Isten népének, hogy védje meg a szabadságát és szeretteit. A Biblia ellene van az anarchiának, a törvénytelenységnek, és Krisztus nem arra hív, hogy teljességgel pacifisták legyünk. Ehelyett azt parancsolja, hogy ne álljunk bosszút önmagunkért. Előfordulhat, hogy igazságtalanul bánnak velünk, de a bosszúállást az Úrra, kell bízunk.

„Ez a második mérföld, a csodamérföld, amelynek megtétele alatt az életünk megváltozik.”

Nem kell személyes bosszút állanunk, de meg kell fékeznünk a gonoszt. Isten pontosan azért rendelte el az igazságszolgáltatást, hogy a gonoszt megfékezze. Az 1Péter 2,13-14 vers így mondja: „*Engedelmeskedjete minden emberi rendnek az Úrért, akár a királynak, mint a legfőbb hatalomnak, akár a helytartóknak, mint akiket ő küld a gonoszlevők megbüntetésére és a jót cselekvők megdicsézésére.*” Az emberek gonoszak. Egy gonosz társadalomban élünk, és a gonosz embereket szükséges a törvény által kordában tartani. Nem helyes, kiszolgáltatni magad a gonosznak, mert ez nem óvja meg az ártatlant, nem korlátozza a gonoszt. Törvénnyel senkit sem lehet kényszeríteni a mások szeretetére, a törvények nem jobbítanak meg senkit, de határt szabhatnak a rossznak.

Tehát, amikor az Úr azt mondja, hogy tartsd oda a másik arcodat is, nem arra gondol, hogy ne óvjuk az ártatlant vagy, hagyjuk a gonoszt tovább terjedni. Ellenben nem kell kiállanunk a személyes jogainkért. Istennek megvan az eszköze, hogy igazságot szolgáltatson, és megőrizzen bennünket.

Pontosan ez történt az Úr Jézussal is. Arcul ütötték, leköpték, de sohasem ütött vissza. Odafordította a

másik arcát is. Ha valaki valami megalázót mond vagy tesz, had tegye. Válaszoljunk szeretettel. Ha el akarja venni a kabátunkat, adjuk oda a zakókat is.

Az Úr nem mondja azt, hogy nem szabad megóvnunk a személyes tulajdonunkat hanem, hogy tegyük meg a második mérföldet, a *csodamérföldet*. Ha valaki kölcsön akar kérni, ne forduljunk el tőle. Ha tartozunk valamivel, adjunk többet. Ez az, ami a keresztyéneknek egyedi.

Ha azokat szeretjük, akik minket szeretnek, mivel vagyunk különbek? Mindenki teszi ezt. Szeressük azt, aki nem jó hozzánk, és valóban hatással leszünk a világra. Ha felhasználjuk az eszközöket, amelyeket Isten a kezünkbe helyezett, hogy másokat segítsünk általuk, akkor válunk a *csodamérföld* részeseivé.

3. A csodamérföld hatalma

Ha elkezdünk úgy élni, ahogyan az Úr Jézus az elolvasott bibliarészben parancsolja, az életünk át fog alakulni. Először is megváltozik a hozzáállásunk. Az első mérföld a *rabszolga mérföldje*. Az első mérföldet meg kell tennünk, még akkor is, ha minden lépését gyűlöljük. De a második mérföld a *mosoly mérföldje* – ezt szeretetből tesszük. Az első mérföldön áldozat vagyok, de a másodikon győztes. Az első mérföldön ellenőrzés alatt állok, de a második megtétele alatt a helyzet ura vagy. Az első mérföld a törvény, a második Isten szeretete. Az első mérföld megkeserít, a második szeretetet és békét ad. A zúgolódnásból győzelemre jutok: az első mérföldet azért teszem, mert tennem kell, de a másodikat azért, mert tenni akarom.

Némely keresztyén azért nem él sikeres keresztyén életet, mert csupán „elsőmérföldes keresztyén”. Ötperces bibliaolvasó, aki becsukja a Bibliát, amint letelik az öt perc. Megteszi, ami a kötelessége, de a szíve nincsen benne.

A csodamérföld kulcsa a jobb emberi kapcsolatokhoz.

Képzeljünk el egy első századi zsidót, akit egy római katona arra kényszerít, hogy lándzsáját és hátizsákját hordozza egy mérföldön.

Valószínűleg egész úton mormog magában. Igyekszik felhívni a katona figyelmét, hogy egy napon a helyzet ellenkezőjére fordulhat, és akkor majd visszafizet neki. Amint letelik a mérföld, lehajítja a csomagot és mérgesen hazadübörög.

De ha egy első századi keresztyén vagy, és a római katona megparancsolja, hogy cipeld a lándzsáját és nehéz csomagját, akkor ez egy nagyszerű lehetőség, hogy ezáltal bemutasd Krisztust. Örömmel hordozod a katona terhét, és miután megtetted a mérföldet, tovább cipeled azt. A katona ahelyett, hogy haragudna, meglepődik. Kérdéseket tesz fel, és lehet, még társalgásba is elegyedik. Ez lehetőséget nyújt neked beszélni Jézus Krisztusról, akiről a katona máshonnan talán nem hallhatott volna.

Megváltoznak a kapcsolataid a munkahelyeden, az iskolában, ha kész vagy megtenni a második mérföldet. Hatalmas különbség áll be a családotban, ha nem csak a minimális kötelességed teljesíted, hanem szolgálsz mások felé.

Az Úr Jézus megtette a második mérföldet. Az egész élete ez a második mérföld volt, amit értünk tett meg. Ő kifizette a bűneink büntetését, bár nem ő érdemelte azt. Megtette a második mérföldet értünk, és kéri, hogy mi is tegyük ugyanazt másokért.

TERRY L. CORDER *lp.*,
Mount Pisgah baptista gyűl.
(Jefferson, Dél-Karolina, USA)



* „A csodamérföld” ige hirdetésésként hangzott el a biharpüspöki imaházban, idén januárban.

A szerző írott szövegét **Havas Péter** fordította és tömörítette.

Terry L. Corder már többször elkísérte a biharpüspöki és nagyszalontai körzetekeket évente felkereső délkarolinai lelkipásztor csoportot.

A házasság tíz parancsolata

A házasság és a család nem a társadalom konyhájában kotyvasztott furcsa gondolatokból származott. A családot Isten teremtette, mielőtt bármilyen más intézményt létrehozott volna, sőt mielőtt megalkotta volna az egyházat.

A szilárd, boldog, Istent tisztelő otthon kialakítása érdekében most tíz parancsolatot javaslok:

1. Hozd létre Isten parancsláncolatát! A Biblia tanítja, hogy Jézus Krisztus irányítja az istenfélők otthonát, ahol a feleség engedelmeskedik hívő férjének, és a gyermekek felelősséggel tartoznak szüleiknek.
2. Engedelmeskedj az egymás iránti szeretet parancsának!
3. Tanúsíts megbecsülést és elfogadást minden családtag iránt!
4. A családtagok foagdják el Isten irányítását és a parancsolatlánc szerint Istentől eredő tekintélyt!
5. Fontos, hogy képzés és fegyelmezés legyen az otthonban, de ne csak a házieb számára!
6. Gyönyörködjete egymásban, és szakítsatok időt a családi együttlétre! A minőségi időt nem pótolja a mennyiségi idő. A mennyiségi idő minőségi idő.
7. Ne légy házasságtörő! A házasságtörés megrontja a házasságot, és bűn Isten és a házastársad ellen.
8. A család minden tagja fáradozzék a család együttes jólétéért! Nincs gyermeknevelés házimunka nélkül. A gyermekeknek meg kell tanulniuk, hogy a munka beteljesedést eredményez.
9. Imádkozzatok együtt, és olvassátok együtt a Bibliát! Ennél jobban semmi sem erősíti a házasságot és családot. Ennél nincs jobb védelem a sátán ellen.
10. Minden családtag törődjék a család többi tagjának megtérésével! Ez a törődés terjedjen ki a közvetlen családon túl a nagyszülőkre, nagybácsikra, nagynénikre, unokatestvérekre és más közvetlen rokonokra!

Isten szemében senki sem igazán eredményes, ha családja összevisszaságban van.

Billy Graham

Diakónus-avatás a székelyhídi roma gyülekezetben

Csodálatos ez a mi szemeink előtt! Ez a gondolat jutott eszembe amikor beléptem a székelyhídi roma gyülekezetbe ami az Életközpont nevet is viseli. Június 8-án valóban élettel telt meg az imaház és még állóhely sem jutott a későn érkezőknek. Ezen a napon került sor Hamza Imre testvér diakónussá avatására. Az alkalom szép bizonyítéka annak, hogy a Szövetség és a Keresztyén Cigánymisszió Alapítvány közös munkája milyen szép áldásokat tartogat mindannyiunk számára.

Már a kezdés előtt fél órával elkezdődött a dicsőítés, amelyet Hendre György testvér vezetett mély átélessel. Az alkalom kezdetén Bödő Zoltán testvér köszöntötte a megjelenteket, Bödő testvér a Cigánymisszió Alapítvány Romániai elnöke egyben az Érkörtvélyesi Roma körzet lelkipásztora is. Bánya János lelkipásztor testvér imádságával kértünk áldást az egész délutáni ünnepségünkre. Gellén Tibor és Filep Szilárd missziómunkás testvérek buzdították imádságra a megjelenteket, szolgálatuk jó alapvetés volt a további szolgálatokra.

Kőszegi Dániel testvér igei szolgálata minden résztvevő számára sok tanulsággal járt. Kőszegi testvér örömeinek adott hangot, hogy immár a cigány testvérek közül is avatásra kerülhet sor. Azért is különös ez az ünnep hiszen ebben az évben 10 éves a Keresztyén Cigánymisszió Alapítvány. Dániel testvér, mint a misszió magyarországi és romániai alapítója és egyben támogatója, annak a reménységének adott hangot, hogy hamarosan újabb roma testvéreket avathatunk majd fel a szent szolgálatra.

Ünnepi alkalmunk következő részében az ünnepélyes avatásra került sor. Gergely István lelkipásztor testvér a Szövetség elnökeként képviselte az egész



Hamza Imre testvér és felesége

testvériséget. Igehirdetésében kifejtette azt, hogy milyennek kell lennie annak a személynek aki avatásra kerül. Hamza Imre testvér és kedves felesége megilletődve hallgatta az elnök testvér szavait. Az igehirdetés után került sor Hamza Imre testvér bizonyágtételére melyben röviden szólt életének eddigi állomásairól is. A bizonyágtétel után került sor az avató bizottság által a kérdések feltételére és az avatandó testvér válaszaira. Jó volt hallani Hamza testvér hitből és ismeretből fakadó válaszait. Mivel az avató bizottság tagjait és a jelenlévő gyülekezetet is meggyőzte Imre testvér válasza így sor kerülhetett az ünnepélyes avatásra. Az avató bizottság tagjai – Gergely István, Kovács Gyula, Pap Dezső, Bánya János, Bödő Zoltán, Gellén Tibor és Filep Szilárd – mély átélessel kértek áldást testvérünk életére és a szolgálatára egyaránt.

Ünnepségünk következő részében a köszöntésekre volt lehetőség. A köszöntések sorát Kőszegi Zsóka testvérnő szavai vezették be, aki emlékeztette az avatott testvért és a jelenlevőket is arra az időre amikor még a sárban álltak és az esőben,

de a kitartásukat Isten megjutalmazta és immár nemcsak szép imaházuk van, hanem közülük való avatott munkásuk is. Testvérnőnk egy szép virágcsokrot ábrázoló festményt adott át emlékeztetve arra, hogy a gyülekezet is olyan sokrétű mint egy virágcsokor.

Megható része volt alkalmunknak amikor az avatott testvért a többi cigány gyülekezetből jelen lévő testvérei is köszöntötték. Móra Sándor, Dombé József, Farkas Sándor, Horváth József, Balázs Sándor, Varga József, igében, igei gondolatokban és énekekben mondták el testvérüknek mindazt amit Isten a szívükre helyezett. Bánya János lelkipásztor testvér lányai egy csodálatos énekekben közvetítették az Úr üzenetét. Papp Dezső testvér egy aranyos történeten keresztül kérte Hamza testvért őszinte átadott szolgáló életre. Bánya János testvér mint a székelyhídi gyülekezet ügyintéző lelkipásztora szólt szolgálatára felé. Bödő Zoltán testvér őszinte szeretetből fakadóan tanácsolta, munkatársát kérve arra, hogy minden módon szolgálja Urát.

A köszöntések sorát Dan László testvér a Keresztyén Cigánymisszió Alapítvány elnöke zárta. Kitartásra buzdította testvérét minden körülmények között. Hangsúlyozta, hogy nem a meghátrálás emberei vagyunk, hanem a hit emberei. Végül arról biztosította avatott testvérünket, hogy a misszió és a szolgálat minden területén szeretné ezután is segíteni.

Alkalmunk befejező szakaszában Kovács Gyula alelnök testvér igei üzenete hangzott el. Kovács testvér meggyőző módon szólt a megjelentekhez beleértve az ünnepeltet és az ünnepelőket is.

Ünnepi Istentiszteletünk Kőszegi Dániel testvér imájával zárult. Jó visszajelzés volt néhány nappal ünnepünk után éppen frissen avatott testvérünk Székelyhídról hozott üzenete, miszerint ez a nap az egyik legszebb nap volt a gyülekezet életében.

Az ünneplő sokaság még sokáig együtt maradt hiszen a misszió minden jelenlévőt megvendéglített. Az étel mellett jó volt elbeszélgetni, és áldani az élő Istent minden jótéteményéért.

DAN LÁSZLÓ



Az első sorban (balról-jobbra): Gergely István, Gellén Tibor, Filep Szilárd, Kovács Gyula, a második sorban: Bánya János, Hamza Imre, Papp Dezső és Bödő Zoltán.

Kicsengettek a nagyváradai Timóteus bibliaiskolában



Június az utolsó kicsengetések, az év-zárók hónapja. Ez iskolai törvény alól nem képeznek kivételt a nagyváradai Timóteus bibliaiskola hallgatói sem. A belvárosi baptista gyülekezet templomában június 22-én délután került sor erre az ünnepélyes megnyilvánulásra. Az iskola vezetősége részéről Simon József és Giorgiov Adrián lelkipásztorok, Szász Imre az iskola titkára, a tanárok közül Gergely István, Hubert Imre, és Vass Gergely testvérek, s nem utolsó sorban a tanulók és több száz Isten Igéje után vágyakozó hallgató kapcsolódott be

a meghitt, testvéries ünnepsébe. Az elhangzott néhány mondatos bizony-ságtétel és köszönet nyilvánítás után Hubert Imre tanártestvér jó tanácsokkal indította útnak úgy a végzősöket, mint azokat, akik még visszatérnek kutató munkálataik folytatására a következő iskolaévben, majd Gergely István, Szövetségünk elnöke Luk. 10: 38-42 versei alapján hirdette az Igét Mária és Márta tanulságos története alapján. A különböző szolgálatok között az iskola énekegyüttese magasztalta Istent. A 2007-2008-as tanévben is több szakon

több hallgatója is volt az iskolának, akikből nyolcan kaptak diplomát:
- ALAPFOKOZAT: Bartók Enikő, Gáspár Éva, Kürti Eunika, Nagy Rebeka, Sági Ildikó-Henrietta
- LEVELEZŐ TAGOZAT: Cioroi Emese
- SEMINARY EXTENSION: Szabó Róbert, Tóth Gábor.
„Akik a jobb részt választották” azoknak megadatott az a lehetőség, hogy dolgozva és tovább tanulva hirdethessék Isten üzenetét a megváltott lelkek örömére, Isten dicsőítésére.

ANTAL FERENC

A Teológia tanévzárója – diplomaosztással – Nagyszalontán



Befejezte a negyedik, záró tanévet is a Teológia mind a négy hallgatója. Az ezt igazoló oklevelet dr. Giorgiov Adrián dékán testvértől kapták meg június 15-én Nagyszalontán. A vasárnap délutáni ünnepi összejövetel programját a szövetség tanulmányi alelnöke Bálint Pál lelkipásztor (Kolozsvár) vezette. A tanárok részéről köszöntőt mondott Hubert Imre lp. (Pécska). A diákok közül Dóczi Tibor, másodéves hallgató szolt és a végzősök egyike Györfi Tóbiás. Énekeket is előadtak az ének-zenét oktató Székely András és Garai Zsolt tanárok közreműködésével.

A teológia működéséről a dékán testvér tartott beszámolót. A Magyar

Baptista Teológiai Fakultás a nagyváradai Emanuel román baptista egyetem keretében működik, élvezve annak támogatását és jó légkörét. Adminisztrációs szempontból a teológia „izmos” (nincs semmi plusz), költségtakarékosan működik, bevonva a diákokat a munkába. A tanítás-tanulás terén három területet céloznak meg: 1) ismeretek elsajátítása („a fej”), 2) a lelki élet elmélyítése („a szív”) és 3) a szolgálat gyakorlása a felkészülési idő alatt („az izmok”). Vezérigéjük az Efézus 4:11-12: „*És ő adott némelyeket... pásztorokul és tanítókul, hogy felkészítse a szenteket a szolgálat végzésére, a Krisztus testének építésére.*”

A fő igehirdetésben (a Vezérfonal szerint, Lk 7:1-10) Gergely István szövetségi elnök hangsúlyozta: „Az Úr kegyelme, hogy idáig eljutottunk, hogy magyar nyelven tanulhatnak lelkipásztoraink itt Erdélyben. A legnagyobb kérdés mostmár nem az, hogy van-e tanár, vagy nincs, valamikor ez is kérdés volt. Akkor maradhat fent teológiánk, ha lesznek diákjaink. Imádkozzunk együttesen ezért!”

A helybeli gyülekezet köszöntését Kovács Gyula és Boros Gyula lelkipásztorok adták át. Befejezéskor Bálint Pál lp. imádkozott, a tanároknak és hallgatóknak, majd a tanévzáró ünnepély szeretetvendégséggel ért véget. (Sz. L.)

„Szép szolgálati területet adott Isten, úgy hívják, Erdély”

A beszélgető társak az idei végzős teológusok: **Bányai István, Borzási Csaba, Györfi Tóbiás, Kiss Lehel.**
Június 12-én készült az interjú a teológia könyvtárában, három nappal a szalontai ünnepélyes tanévzáró előtt.

Milyen érzés, hogy mostmár „mindennek” vége?

István: Nagyon friss ez az élmény, szinte el sem hiszem, hogy már vége van.

Csaba: Majd csak ősszel vesszük észre igazán, amikor nem ide jövünk vissza.

Lehel: Hamar eltelt ez a négy év, és el sem tudom elképzelni, milyen az, hogy ne üljek be a könyvtárba, vagy ne találkozzam a fiúkkal.

Előre, vagy inkább visszafele tekintetek?

Lehel: Visszafele is nézünk, sok élményben volt itt részünk. Eszembe jutnak a találkozások a testvérekkel, Háromszéktől a Mezőségig, Kalotaszegtől a Bánságig, sikerült nagyjából a szövetség gyülekezeteit megismerni. Előre is nézek, és gondolkozom, a gyakorlatban hogy fog működni az, amit tanultunk. Én mostmár előre nézek.

István: Hálás vagyok Istennek, hogy sok jó élményem van a fiúkkal, a szolgálati helyekről is, kellemes emlékekkel megyek el innen, nagyon megérte ez a négy év. Örülök ennek, hogy formált Isten és nézek előre is, csak még konkrétan nem tudom hogy lesz, még egyelőre imádkozom a jövőért.

Csaba: A teológiát még nem fejeztük be, vannak még vizsgáink, ezért nem tudunk egészen előre nézni. Ha visszanezék, nem csak ezt a négy évet látom, a gyermekkoromra is rá terelődik a figyelmem. Aztán próbálok értelmezni magamat, hogy mit miért teszek, miért éppen úgy teszek valamit – ilyen kérdések foglalkoztatnak.

Tóbiás: Én inkább előre nézek, a következő hónapokban döntéseket kell hozzak, és olyan események lesznek, amik a jövőmet meghatározzák. Ez most egy olyan időszak a életemnek, amikor intenzíven figyelek magamra, hogy ki voltam, hogyan fejlődtem idáig, ki vagyok én valójában, és mit szeretnék jövőben.

Mi volt abban a (képzeletbeli) hátizsákban, amivel jöttetek, és mi van benne most?

Tóbiás: A hátizsákban nem voltak benne a szövetségünk gyülekezetei, csak egy kis szűk maros-megyei ismeretem volt. Most úgy megyek el, hogy nagyjából rálátok az erdélyi helyzetre. Aztán a hátizsákban nem voltak kapcsolatok, most pedig rengeteg kapcsolattal megyek tovább, meg ismerettséggel. Minimális teológiai ismerettel jöttem, és nem mondhatom, hogy egy nagy tudós lettem, de a bibliai tudományok mellett filozófiával és pszichológiával is gazdagodtam, meg gyakorlati adminisztrációval.

Lehel: Az ismeretek területén sokat segített ez a négy év. Nem egy halomban vannak előttem ezek a tudományok. Azelőtt is több mindent felszedtem már, a református kollégiumban (Zilahi Református Wesselényi Kollégium) igen jó alapot tettem le, de most világosabban látom, hogy a „könyveket” (amikről Kovács József testvér beszélt) melyik polcra kell helyezni, és tudom, hogy mikor mihez kell nyulni. Nagyon

megérte a görög nyelvet tanulni. Nem mondom, hogy magas szintre eljutottam, de mostmár használhatom a szótárt, lexikont, programokat. És ha az újszövetségi igéből kell szolgálni, nem merek úgy előállni, hogy ne nézzem meg a görög szöveget. Egészen más irányba indíthat el a nyelvi tanulmányozás, mint ahogy én egyénileg tenném.

Csaba: Úgy vélem, hogy ez a képzeletbeli táska kezdetben sem volt üres. A megtérésem után inkább teológiai irányzatú könyveket olvastam. A zilahi bibliaiskolában, majd Prágában a látásom bővült, a világképem változott. Itt más irányt vett ez a látás, bizonyos területen visszafogottabb, más területen merészebb lett. Aztán a kapcsolatok területén segített leküzdenem a zárkózottságomat. Volt alkalmam sok emberrel találkozni, és megláttam, hogy nemcsak én küzdök ilyen problémákkal. Ez bátorított arra, hogy nyissak mások felé, vagy akár segítsek is nekik ilyen téren.

István: Nekem is sokat jelentett ez a közösség, a diákok, a tanárok. Kivülről úgy képzeltem, hogy a teológusok szent emberek, akik nem vétkeznek, csak gubbasztanak a könyvek mellett és az élet sok részét nem ismerik, nem tudják, hogy milyen vidámnak lenni, játszani, futballozni. Kellemesen csalódtam... Hasznos volt a tanulás, segített a világkép meg az értékrend kialakításában.

Hova, merre a teológia után?

Tóbiás: Két lehetőség áll előttem, amerre mehetek. Most még várakozok és imádkozom, a következő hónapokban eldől, hogy hol fogok szolgálni. Augusztusban lesz a menyegzőnk, tehát lesz akivel tovább menni, kettesben.

István: Egyelőre visszamegyek Borzásra, meghatározatlan időre, próbálok a környéken munkát keresni, készülök a januári államvizsgára és közben imádkozom további vezetésért.

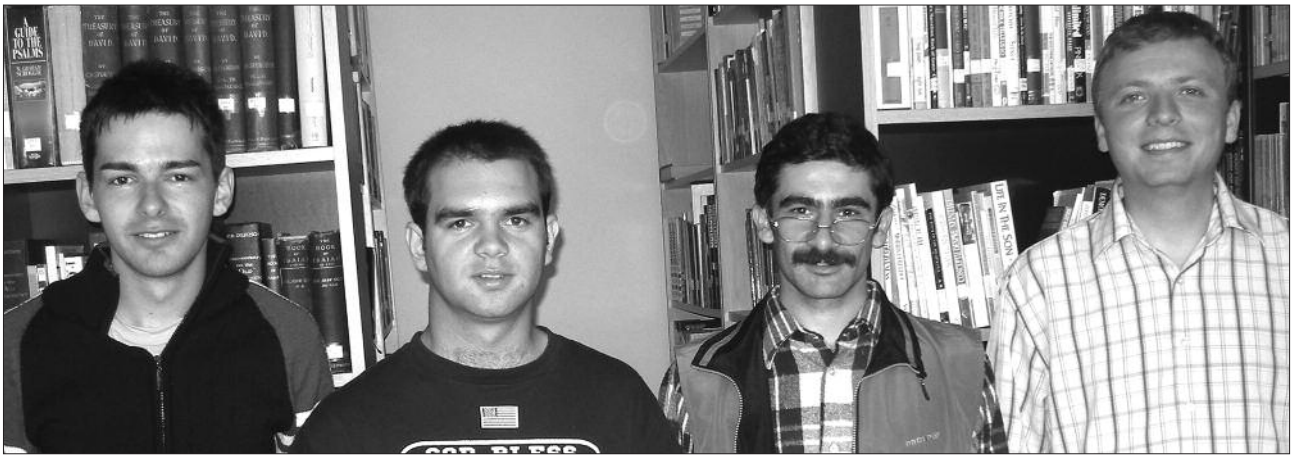
Lehel: Nekem egy nagyon szép szolgálati területet adott Isten, úgy hívják, hogy Erdély, ezen belül a mezőségi magyar baptista misszió. Tavaly kaptam meghívást a szamosújvári gyülekezettől és körzettől. A központi gyülekezethez tartozik még 7-8 misszióállomás. Szórványban élnek ott a magyarok, szinte azt a munkát kell végezni, amit Kornya testvérék végeztek, gyülekezet alapító munka és gondozni a már meglevőket.

Csaba: Engem meghívott a nagybányai gyülekezet, Kovács József testvér kezdeményezésére, hogy neki segítségére legyek, addig, amíg ő többféle – főtitkári, tanári – tevékenységet is végez.

Fiatalemberek vagytok, a nagy célkitűzések időszakában:

Lehel: Hatalmas célkitűzéseim nincsenek, csak az az egy, hogy azon a kevesen, amit Isten adott nekem hű sáfár legyek. Szeretnék rá figyelni, azt tenni, amit ő mond, arra menni, amerre ő vezet. Szellemi-fizikai képességeimet, mindent oda tenni Isten oltárára, hogy használjon – ez a célom.

István: Nekem célkitűzésem, hogy megtaláljam azt a helyet, ahol Krisztust vihetem az emberek közé. Szeretném őt szolgálni és hirdetni azzal együtt, akit Isten nekem szán, aki a



segítőtársam lesz. Tehát keresem a helyemet is, meg a hozzám illőt. Hiszem, hogy Isten szép lassan megadja ezeket. Nem azért jöttem a teológiára, hogy talán mentes legyek a kemény munkától, nem félek attól sem, de bízom az ígéletben: „Keressétek először Isten országát és az ő igazságát, és ezek mind megadtnak néktek”.

Csaba: Célkitűzés..., lehet ezt látásnak is nevezni? ...Bennem az a kép van, amikor ott ültem az imaházban, és láttam, hogy valami többre lenne szükség a gyülekezetben, a Isten-imádatban, az odaszánásban. Ez a vágy maradt meg, miként tudnám az embereket, főleg a fiatalokat odavezetni, hogy igaz és tiszta szívből, szabadon imádják Istent. És ez ne csupán megszokás legyen, ne egy gyülekezetesdi játék, hanem legyen ez élő, és amit teszünk, azt szívből tegyük. S talán a legfontosabb az lesz, hogy én tudjam megélni a Krisztussal való kapcsolatomat és aztán a szolgálat.

Tóbiás: A célkitűzésem az, amit Pál is mondott: végig menni ezen az életen úgy, hogy hűségesek maradjunk Istenhez, meg a küldetéshez, amit kaptunk tőle. Habár ez úgy hallszik most, mint egy kegyes szöveg, de ez van bennem már jó ideje és szeretném, ha meg is maradna. S aztán az életnek vannak olyan területei, amelyekre az elmúlt négy évben nyílt rálátásom, és leszűrődtek bennem olyan alapelvek, amelyeket szeretnék megvalósítani a szolgálatomban és a családi életünkben. Viszont ezeket a célokat újra és újra felülbírálom az ige fényében. Szeretném, hogy ne az enyémekek lennének, hanem az igéből fakadó és Istentől jövő célok és látások.

Ha valamit nem kérdeztem, de el akarnátok mondani:

Csaba: Sokszor elhangzik: kevés a munkás. Úgy vélem, nem csak teológiában kell gondolkozni, hanem beállni a munkába. Lehet, valaki eljön a teológiára és csalódik (bizonyos területen mi is csalódtunk, lehet, bennünk is mások). Az Úr az, aki vezet és formál. Semmi és senki sem tökéletes ezen a világon, majd a mennyben érzük el azt. Egy folyamaton megyünk át. Ami rajtunk áll, azt meg kell tenni és beállni a munkába.

Lehel: Egyik nagy élményem, hogy Megyesi testvérral megismerkedtem. Négy éven át ő volt a lelkipásztorom, szinte minden héten találkoztunk. A formálódásomban sokat segített – ő is nagyon fog nekem hiányozni.

A másik élményem, hogy az Erdélyi Magyar Baptista Levéltár végre elindult. Amit Kiss László testvér annak idején megálmodott, az mostmár működik – lehet építeni tovább.

Tóbiás: (nevetve) Mi nem vagyunk kiképezve profi lelkipásztoroknak. Testvéreink elindítottak bennünket egy olyan úton, amelyen ők is valamikor elindultak. (Úgy gondolom, ők

sem tudják elmondani magukról, hogy profi pásztorok.) Amit szereztünk, az új tudást, szeretnénk úgy használni, hogy a közösség javát szolgálja és ne csak a mienket.

István: A teológia Váradot is adta, jó hely, szép város, megszerettem itt. Az elején nehéz volt megszokni a város zaját. Borzás kicsi falu, csendes hely, de amikor otthon vagyok, egy-két nap után már vágyok vissza.

Lehel: Feltétlenül meg kell említeni, hogy a testvérek, a gyülekezetek – nagyon sokan – támogattak minket, anyagilag és szellemileg, mögöttünk álltak, imádkoztak értünk, megköszönjük mindezt.

István: Ezért nagyon hálásak vagyunk.

Lehel: És gondoskodjanak a fiúkról, akik jönnek, vagy akik maradnak.

Kérdezt: Szilágyi László

A TEOLÓGUSOK BEMUTATKOZÁSA

(Abban a sorrendben, ahogy a fotón - balról jobbra - állnak.)

Bányai István: Szilágyborzáson nőttem fel, egy kicsi gyülekezetben, amelynek 12 tagja van. A szakközépiskola után jöttem a teológiára.

Borzási Csaba: Ippról jöttem, ott tértem meg, ott nevekedtem a gyülekezetben. A szakközépiskolát Szilágyssomlyón végeztem. Az érettségi után egy évet otthon töltöttem. Ezalatt jártam a zilahi hétvégi bibliaiskolába és szüleimnek is segitettem egy idős rokon gondozásában. Aztán egy évet Prágában töltöttem, s ott lett világos előttem az elhívásom.

Kiss Lehel: A sarmasági gyülekezetből jöttem, de a szülőfalum Ipp. Sarmaságon tértem meg, ott szolgálok 15 éves korom óta. A megtérésem után közvetlenül megértettem az elhívást a lelki munkára. Az elhívásom egész fiatalon, 14 éves koromban történt. Ezzel a tudattal mentem a zilahi református kollégiumba, ahol négy évet tanultam teológiát és irodalmi tudományokat. Utána egy év kihagyás volt, mivel nem indult új évfolyam itt a teológián, majd csak 2004-ben kezdtük el.

Györfi Tóbiás: Marosvásárhelyi születésű vagyok, laktunk még Nagyadorjában, Borszéken, és jelenleg Kisadorjában, ahol egy kis közösség van (a nyárádmagyarósi gyülekezethez tartozunk). A líceum után kertészmérnöki főiskolát végeztem, ez alatt két évig tanítottam is a helyi iskolában. Utána egy évet a felvételi miatt szabad voltam, azazhogy egy évet a székelyföldi bibliaiskolába a táborban jártam, s utána jöttem a teológiára, a líceum után hat évig Istennel harcoltam és ő meggyőzött arról, hogy itt kell legyek és azért vagyok itt a teológián.

Hogyan tovább az erdélyi magyar baptista misszióban? (2.)

A nagyváradi-rogiuszi országos missziói konferenciára készített előadás. Az alábbi szöveg (kevés rövidítéssel) a szerző elektronikus körleveléből való.

SZEMÉLYZET

Térjünk azokra, akik a missziót végzik, vagy pontosabban kellene végezzék. Ezek a gyülekezet szolgálattevői. A misszió és a gyülekezeti szolgálat összetartoznak. Gyakran észre lehet venni, hogy ha a lelkipásztor missziós beállítottságú, akkor a gyülekezet is olyan lesz, vagy legalábbis némelyek. Ha a lelkipásztor és a vezetők nem mennek elől a missziómunkában, akkor vezér hiányában a gyülekezet missziós tevékenysége is alábbhagy. Példákat saját tapasztalatomból is említhetnék akár a kolozsvári, akár a marosvásárhelyi szolgálatom idejéből, de ugyanúgy Magyarországról is...

A missziómunka fellendülése sokban függ a lelkipásztor és az általa vezetett gyülekezetek hozzáállásától. A hozzáállásról és szemléletváltásról még szólnunk a végén, de már itt hadd említsem meg, hogy újra fel kell buzdulnunk a misszióra! A meglévő gyülekezetek pásztorlása mellett újabb gyülekezetek plántálására van szükség!

Gyülekezeteink nagyobb része a századforduló tájékán született. Abban az időben még Kornya Mihály és társai járták a missziómezőket. Munkájukban nagy kárt tett az első és második világháború. Aztán jött a kommunista korszak, amelyben teljesen új nemzedék váltotta fel a régit. Már 18 éve, hogy szabadság van, de mintha elvesztettük volna az irányítót... Mintha nem tudnánk, hogy honnan kellene folytatni! Ébressze rá az Úr a többieket is a misszió legfontosabb feladatára, és kötelezzük el magunkat ennek végzésére!

A lelkipásztornak és a gyülekezet vezetőinek el kell számolniuk a rájuk bízott lelkekkel. Tudniuk kell, ki beteg, ki halodik, ki milyen állapotban van, és főképp, hogy hányan vannak a nyájban! Megtartani a gyülekezet régi tagjait sokszor nehezebb, mint új misszióba fogni, mivel megtörténhet, hogy a gyülekezet olyan tagokkal szaporodott fel, akiknek sohasem volt gyökeres megtérésük; a vezetőbizottság is csak törvényeskedő határozatokkal fojtogatja a tagokat és a lelkipásztort. Gyökeres szemléletváltásra van szükség, és a néhány megújult taggal

összefogva, el lehet kezdeni a missziómunkát!

Kérdés, hogy a jelenlegi személyzet alkalmas-e arra, hogy ezt felvállalja? Kérhetünk-e ilyet tőle? A teológiánkról kikerült friss végzősök, a gyülekezetek szolgálattevői első helyre tudják-e tenni a missziót, vagy egyéb terveik és elfoglaltságaik vannak? Vagyunk-e mi legalább olyan minőségű szolgálói az Úrnak, mint elődeink voltak?

A lelkipásztor (családostól együtt) kihatással van a misszióra, mivel a lelkipásztor mindig csapatban dolgozik. A legközelebbi missziómunkások épp a családjának tagjai. Ha ők erre nem alkalmasak, ez mindig negatívan befolyásolja a missziómunkát. Hogyan áll hozzá a feleség és a gyermekek ahhoz a munkához, amit a lelkipásztornak végeznie kell? Kap-e támogatást, vagy inkább akadályt jelent? Van-e munkatársa a gyülekezeti tagok közül, akivel a missziót végezhetné, vagy mindenki csak a saját gyülekezetére és érdekeire gondol?

PÉNZ

Itt kell szólnunk a misszió anyagi vonatkozásairól, habár nem ez a legnagyobb akadály a misszió végzésében. Tapasztalatom szerint, aki a missziót felvállalja, bármilyen áldozat árán, arról Isten gondoskodni fog anyagiilag is. Mindig lesz elegendő pénze arra, hogy a missziót végezze.

Némelyek azért küzdenek, hogy a gyülekezet szülessen meg végre, máshol azért, hogy a gyülekezet ne haljon ki! Teljesen újat kezdeni talán könnyebb, mint olyan helyen plántálni újra a gyülekezetet, ahol már voltak hívők, és nem a legjobb nyomot hagyták maguk után... A misszióhoz kell anyagi fedezet, és lesz is, ha te magad hajlandó vagy áldozni rá. Akkor hamarosan más is hajlandó lesz...

Könyvekre, CD-kre, élelemre, kocsira és házra költünk rendszeresen..., de az evangéliumra? Megtörtént-e valamikor, hogy kenyérre nem volt pénz, de a misszióútra igen? Megtanultunk-e nélkülözni, hogy azután megtanítsa az Úr bővelkedni is?

A Munkakongresszuson partneri kapcsolatok kialakítására buzdítottuk a nagyobb gyülekezeteket a kisebbekkel. Más szóval: az északi (nagyobb) gyülekezetek vállalják fel a déli (kisebb) gyülekezeteket! Ez segíthet az anyagi kérdésben is, hiszen egy háromszáz tagú gyülekezet,

amelynek egy lelkipásztora van, felválthat még egy-két másik fizetést. (Sőt, ha úgy adakoznak, mint a tordaiak, akkor öt-tíz fizetést is felválthatnak!)

ELVÁNDORLÁS

A csökkenő népszaporulat, az egyre növekvő (főleg Magyarországra) áttelepülés és az asszimiláció az oka annak, hogy az utóbbi másfél évtizedben egyre alacsonyabb a Magyarországtól elcsatolt területeken élő magyarok száma.

A hazai 2002-es népszámlálás eredménye: az ország 21,7 milliós népességéből 1,435 millió személy vallotta magát magyar nemzetiségűnek (6,6 %). Jelentős részük Erdélyben, a Partiumban és a Bánságban élt, összesen 1,429 millió személy, akik az ezen a területen élő 7,23 milliós népesség 19,77 százalékát adták.

A tíz évvel azelőtti (1992-es) népszámláláskor az országban még 22,81 millió személy élt, a magyarok száma 1,625 millió volt (össztlakosság 7,1 %-a). Ezek közül 1,599 millió magyar az erdélyi, partiumi és bánsági megyékben élt, ahol a magyarok részaránya 20,7 százalékos volt. Korábban csak 1977-ben volt Romániában népszámlálás, amikor is az ország 21,56 milliós lakosából 1,714 ezer, azaz 7,9 százaléknyi volt a magyar.

Az ország jelenlegi területére visszszámolva 1930-ban a 14,28 milliós Romániában 1,423 millió magyar - a lakosság 10,88 százaléka - élt. Abszolút értékben tehát 1930 és 1977 között a magyarok lélekszáma Romániában 291 ezerrel nőtt, ám 1977-től 1992-ig 89 ezerrel, majd 1992-től 2002-ig 190 ezerrel csökkent. Eközben, a román népesség erőteljesebb szaporulata nyomán a romániai magyarok aránya az 1930-as 10,88 százalékról 2002-re 6,6 százalékra zsugorodott...

A kedvezőtlen tendencia rövid távon azért nem fordulhat meg, mert a szülők egyre többen a többségi iskolákba íratják gyermekeiket, és egyre nő a magyarországi közép- és felsőfokú képzésben részt vevő szlovákiai, romániai és szerbiai magyar diákok száma is. S aki az anyaországban tanult, az rendszerint ott is marad. Az asszimilációt segíti, hogy a környező országokban ismét növekszik a vegyes házasságok aránya.

Politikusok és demográfusok egyetértenek abban, hogy a csökkenésnek három fő oka van: a negatív népszaporulat (csökken a születések és nő az

elhalálozások száma), a kitelepülés és az asszimiláció.

A negatív szaporulat visszafogására – a magyar lakosság előregedése, a lakossági korfa kedvezőtlen formája miatt – kevés az esély.

A folyamatos kivándorlás is elsősorban a fiatalokat érinti, ami a népszaporulati kilátást tovább rontja. A tömeges kitelepülés már 1989 előtt megindult, s 1990 után folytatódott. A magyar hatóságok adatai szerint az 1990-2000-es időszakban csaknem 60 ezer román állampolgár kért végleges letelepedési engedélyt Magyarországon. Az illetékesek a benyújtott kérelmek mintegy 90 százalékát jóváhagyták.

A z asszimiláció számadatokban nehezen mutatható ki, de kétségtelen, hogy létezik. Főképp a szórányvidékeket sújtja, ahol a magyarok sem iskolával, sem kulturális szervezetekkel nem rendelkeznek, de sok esetben még a templomban sem anyanyelvükön szólnak hozzájuk. Baptista szempontból talán kevesebb ilyen eset van, mert Szövettségünk újjáalapításával kevés helyen maradtak kétnyelvűek a gyülekezetek (lásd: Radnót és Méra).

Az asszimiláció főleg a vegyes házasságok révén történik, ami Erdélyben nem új jelenség. Már a XX. század elején 10% fölötti volt azon magyar fiatalok száma, akik más nemzetiségűvel kötöttek házasságot. S bár a század később bőven kínált okot a nemzetiségi ellentétekre, a vegyes házasságok száma csak válságos időszakokban stagnált. Ilyen időszak legutóbb az 1990-es évek elején volt, közvetlenül a marosvásárhelyi véres magyarellen események után. A '90-es évek végére azonban a magyar-román ellentétek újra oldódni látszottak, és azóta a vegyes házasságok iránti kedv ismét növekedési kurzust vett fel. Statisztikailag kimutatott, hogy a magyar-nem magyar vegyes házasságokból született gyermekek jelentős többsége a nem magyar szülő etnikai és nyelvi identitását követi.

SZEMLELETVÁLTÁS

Akár lelki látásról és hozzáállásról is beszélhetnénk – és ezt jóllehet utoljára hagytam, ezt tartom a legfontosabb dolognak. A hallgatók hamar megérzik, ha nincs lelki látás, nem lehet tudni merre haladunk... Érezhető, ha feszültség van, ha senki sem vezet, vagy ha mindenki vezetni akar, és főleg ha az istentiszteletből maga Isten marad ki. Érzik, ha a gyülekezet öncélú és nem a misszióért van. A szórakoztató műsorok csak egy időre oldják meg a helyzetet. Hosszú távon csak az működik, ha a gyülekezet másokért imádkozó lesz, megéli hitét naponta, és bizonyosságot tesz arról, amit hisz. Imádkozni, megélni és beszélni – ez a három az, ami a szemléletváltást előidézhetheti (Lásd: Kol 4:2-6).

Imádkozni

Ha körülnézel, minden fajtából találsz magad körül: az ateista, a gúnyolódó, az intellektuel, a tudatlan mind ott él a szomszédságodban. Ezek azok az emberek, akiknek Jézusra van szükségük! Az Úr nemcsak arra hívott el, hogy a gyülekezetben levő tagokat tápláld és pásztorold: Ő elhívott a misszióra! Arra, hogy a benn levő tagokkal elérd a kívül valókat.

Sokan figyelmet szenteltek a külmiszióra, például a 10/40 ablakra, az afrikai vagy kelet-ázsiai országokra – ami bibliai dolog. De a bibliai mérce előbb Jeruzsálemmel és Júdeával kezdődik, és csak azután jöhet Samária és a föld végső határa! Persze, mindezt egy időben is lehet végezni, de semmiképp sem tanácsos a külmisziót a helyi misszió kárára végezni: a külmisziónak segítenie kell a helyi misszióra való felbuzdulást.

Manapság a leginkább nem-evangelizált emberek épp az ajtónk mellett laknak! A missziómező nem egy távoli országban van, hanem itt, a magyarok által lakott vidékeken! Isten nem azért váltott meg minket, hogy passzív szemlélői legyünk a mások missziómunkájának.

Azért váltott meg minket, hogy bennünket elküldhessen a misszióba.

Persze, könnyebb egy távoli, éhező és szenvedő népre gondolni (afrikaiak, indiaiak, stb.), és nehezebb itthon, saját néped között, saját kollégáid és szomszédjaid között missziózni, akikkel naponta találkozol... De ha feljűk nem missziózol, milyen jögon vállalnál távoliak felé bármilyen missziómunkát!?

Pedig erre a feladatra mi nemcsak „vállalkozunk”, hanem „el vagyunk küldve”! Amikor a kenyérért mész a boltba, akkor nemcsak kenyeret vásárolsz, hanem bizonyosságot teszel. Ha iskolába jársz, ha a mezőn vagy a műhelyben dolgozol – mindenhol Isten küldöttje vagy. Ezt a hozzáállást, ezt a látást kell visszanyernünk!

A missziómunkát három tényezővel végezzük: *imádkozással, étellel és beszéddel* (Kol 4:2-6). Meg kell tehát tanítanunk gyülekezeteinket mindenekelőtt imádkozni! Az ébredések előtt és alatt épp az imaélet volt az, ami más volt, mint ma. Az ige szerint imádságunk kitaró és éber (vigyázó) kell legyen, hálaadással együtt. Meg kell értenünk, hogy a misszió nem végezhető imádkozó gyülekezet nélkül.

Miközben Pál börtönben volt, nem azt kérte, hogy imádkozzanak, hogy bilincsei megoldódjanak, hanem azért, hogy a Krisztus titkát úgy tegye ismertté, ahogyan azt hirdetni kell. (Sajnos, a MBT Bibliából egyszerűen kihagyták az igevers felét!) Pál börtönben lehet, de az Isten beszéde nincs bilincsbe verve. Nyíljon meg az Ige ajtaja és a szívek ajtaja, még ha a börtön ajtaja zárva is marad! Nem Róma zárta be Pált, hanem Isten: ő az Isten foglya. Isten azt látta jónak, hogy országa a római börtönben is hirdelve legyen. Pál ezt lehetőségnek vette. Ha lehetőségekért imádkozol, akkor az megadatik, mégpedig a legváratlanabb, legkellemetlenebb helyzetekben. Imádkozni éberséggel kell.

*A „Megélni a hívó életet” és „Beszélni, releváns módon” alcímek a köv. befejező részben.

HIRDETÉS

Közös hálaadó napot tart a **NAGYVÁRADI** és **ZILÁHI** missziókerület testvérisége a sólyomkővári táborban szeptember 7-én, vasárnap délután 15 órai kezdettel.

Szeretettel várunk mindenkit, aki eljöhet és bekapcsolódhat a hálaadó istentiszteletbe és a kötetlen közösség ápolásába is. Javított út vezet csaknem a táborig. Ragadjuk meg ezt a jó lehetőséget!

A nagyváradi missziókerület vezetőségének részéről: Kovács Gyula, misszker. elnök

BEMERÍTÉSEK

Örömmel ünnepelt a **nagyvárad-rogériuszi** gyülekezet június 15-én, amikor először mozdult meg a víz új imaházunkban. 5 fehérruhás tett vallást hitéről a bemerítés vizében. Az ünnepi istentiszteleten ígét hirdetett Eszes Zoltán vendég lelkipásztor az ApCsel 22:6-16 alapján. A bemerítést Simon József helyi lelkipásztor végezte. Az Úr áldja meg az új tagokat és adjon még sok hasonló alkalmat! A képen láthatók balról jobbra, első sor: *Eszes Zoltán, Szilágyi Lukács Rozália, Szilágyi Lukács Sándor, Simon József*, második sor: *Duca Norbert, Prinyi Mária, Flórián János. Szilágyi Anita*



Isten nagy kegyelméből bemerítésre került sor **Szilágypercésben** június 29-én. Igével a beszercei körzet lelkipásztora, Kelemen S. Sándor testvér szolgált Pál apostolnak Agrippa előtt elhangzott beszédéből (ApCsel 26:22-29), buzdítva az Isten iránti engedelmességre. Mások is elkísérték lelkipásztorukat a beszerceiek közül, akik bizonyosságtétellel és énekekkel szolgáltak az Úrnak és nekünk.

Tíz fehérruhás tett bizonyosságot megtéréséről, megpecsételve hitüket a bemerítés vizében, Jézus Krisztus parancsa szerint. A fehérruhások (első sor): *Józsa Hortenzia, Józsa Noémi-Johanna, Tőtös Enikő, Bálint Dóra-Dorottya*, (második sor) *Balla Péter, Józsa Jonathán, Gáll Arnold, Kulcsár Tibor, Tőtös Lóránd és Debre Dávid*. Közülük némelyek már régebben indultak el a keskeny úton, mások az idén adták át életüket az Úr Jézusnak. Kézrátétellel a helyi és a vendég lelkipásztor, valamint gyülekezetünk diakónusa imádkozott értük. Mindannyian a perceseni gyülekezet tagjai lettek. Az Úr tartsa meg őket a kegyelemben!

Délután Hágár története hívogatott bennünket az élő vízhez (1Móz 21). Áldott legyen az Úr az Ő gondviseléséért! **(Borzási Míriám)**

ARANYMENYEGZŐ

Május 11-én, pünkösd első napján a vajdahunyadi gyülekezet, majd pedig a család köszöntötte **Kiss Dezsőt** és **Máriát** 50. házassági évfordulójuk alkalmából. A Kiss házaspárt Isten négy gyermekkel, kilenc unokával és egy dédunokával áldotta meg. Látva hűségüket egymás és a gyülekezet iránt, kívánjuk Isten áldását továbbra is életükre. *Székrenyes Eszter*



Előzetes: A krasznai bemerítésről és a fenesi aranymenyegzőről szóló tudósításokat a következő lapszámban közöljük. **(Szerk.)**

NAGYVÁRADI MISSZIÓKERÜLET: Női csendesnap a Rogériuszon

Június utolsó szombatján a nagyváradi rogériuszi új imaházban találkoztak a missziókerülethez tartozó nőtestvérek, akiknek nem adatott meg, hogy a hargitai csendesnapokon részt vegyenek. Közel 250 nő jött össze, hogy Máriaként elcsendesedjen az Úr Jézus lába mellett. Ízelítőt kaptunk abból, ami a Hargitán volt „A legjobb otthon” témában.

Vágyunk, hogy otthonná tegyük

Hozzánk, nőkhöz különösen közel áll ez, hisz Atyánk nagyobb részt bízott ránk ebből a feladtból – mondotta a bevezetőben Szilágyi Borika. Ösztönös az a vágyunk, hogy a világból egy kicsi részt birtokba vegyünk, és otthonná tegyük. Fontosnak tartjuk, hogy rend legyen, jó ízléssel, szépen legyen berendezve a lakásunk, de ez még nem elég ahhoz, hogy otthonos is legyen. Kell a meghittség, őszin-



Az előadók (jobbról-balról): Vékás Erzsike, Bálint Ibolya és Szilágyi Borika

teség, egymás iránti feltétlen bizalom, de a mások felé irányuló nyitottság, az önzetlen szívesség is. Csak így lesz otthonunknak olyan légköre, melyben gyermekeink, férjünk jól érzi magát, ahová bárholonnan visszavágnak, s amit majd saját gyermekeiknek is továbbadhatnak.

A ma „derék asszonya”

Vékás Erzsike előadásában a Példabeszédek derék asszonyának titkát kutatta. A 31. részben egy olyan nő jelleme tárul elénk, aki a ma élő asszonyok példaképe is lehet. Egy kiegyensúlyozott, derűs, szorgalmas nő áll előttünk, akiben ura „szívéből bízik”, fiai boldognak mondják. Ki ne vágya erre? Építsük hát saját lelki házunkat a Kősziklára, akkor nem rendül meg, s így megtölthetjük „mindenféle drága és kedves értékkel”. Az Istenfélelem, a Krisztussal való személyes kapcsolat határozza meg a ma derék asszonyának jellemét, s közvetve az otthona légkörét is.

A gyülekezetem is otthonos legyen

A hívő asszony otthonteremtő kell, hogy legyen a gyülekezetben is, ecsetelte előadásában Bálint Ibolya. Ehhez tisztá-

ban kell lennünk azzal, hogy mit jelent nekünk személy szerint a gyülekezet, s azzal is, hogy mit jelent Krisztusnak. Fel kell ismernem, a gyülekezet Krisztus menyasszonya, s ennek megfelelően kell viszonyulnom hozzá. Felismertette velünk azt is, hogy ha a gyülekezetet kritizáljuk, akkor elvágjuk a felénk áramló áldás fonalát. Ha megvetem, megbántom a gyülekezetet, és annak vezetőit nem becsülöm, honnan kapok akkor erőt? Csak annyira lehet számomra az áldás forrása, amennyire szeretem és értékelem. Ha reálisan szemléljük, látjuk a hiányosságokat: hogy kevés a kegyelem, a megbocsátás, egymás szeretetteljes elhordozása a közösségben. Ne egymás közt beszéljünk ezekről, hanem imában a Gyülekezet Urával. S legyünk hálásak azért, hogy van egy hely, ahová tartozhatunk, ahol ebben az elidegenedett világban otthon lehetünk!

Mit tehetek nőként azért, hogy a gyülekezetem otthonos legyen? Elsősorban azt, hogy én magam otthon érzem magam benne! Rendszeresen megjelenek az alkalmakon, főleg akkor, ha nem vagyok elég jól, hisz a betegnek van szüksége orvosságra! Számíthatunk arra, hogy gyermekeink csak feleannyiszor fognak elmenni az imaházba, mint mi magunk! Nem mindegy hát, hogy mit látnak tőlünk!



Hálót fonunk, amely megtart

Bizonyságtételeink, egymás bátorítása, az együttérző szavaink, empátiánk mind melegebbé teszik a közösséget, ahová tartozunk. Kapcsolatot teremtünk így, hálót fonunk, mely megtart minket és a többieket a gyülekezetben.

A nap végén Boros Gyula testvér igehirdetésében a csendes lélek fontosságára hívta fel a figyelmünket. Ezt nem lehet magunkra erőltetni, ezt csak a Golgotán lehet megszerezni. Könnyű egy csendesnapon csendes lélekkel hallgatni, de otthon is megvan ez bennünk? Csak Krisztus erejével tudunk csendet találni, így tudjuk feladni önmagunkat, elvárásainkat, énünket. Így hallhatjuk meg az Úr szavát, így formálhat minden területen. Azzal a vággyal tértünk otthonainkba, hogy ez valóság legyen életünkben, magaviseletünk Krisztust tükrözze, és megnyerhessük környezetünket Neki.

NAGY ISTVÁNNÉ EDIT, Szalárd



Először Románia történelmében: Reménység Fesztivál volt Temesváron

Amióta Franklin Graham került a Billy Graham Evangelizációs Társaság élére, Reménység Fesztiválokat szerveznek világszerte. Kelet Európában Moldáviával kezdték 2005-ben, 2007-ben Ukrajnával folytatták 248.000 résztvevővel, aztán Temesvár került sorra. A meghívó levelet 2005-ben adták át Franklin evangelistának. Az idénre tervezett hat fesztiválból ez a negyedik.

Július 3-án 19.00 órakor odaszánási összejövetelt tartott a fesztivál szervező bizottsága a Temesvári Dan Păltinișanu stadionban a különféle evangéliumi felekezetek hívőinek. Franklin Graham nem vett részt rajta, de munkatársai ott voltak. A fő igeszolgálatot Pavel Riviș Tipei, országunkbeli pünkösdisták elnök tv. végezte. A megjelentek száma nem sok jóval kecsgetett, de könnyebb volt parkolni.

Mostani látogatásán Franklin Graham meghívót kapott találkozásra Románia elnökétől és miniszterelnökétől is.

Az első találkozás, ismerkedés

Július 4-én, péntek délelőtt A Billy Graham Evangelizációs Társaság vezetője, a Temesvári Reménység Fesztivál szervező bizottsága, amibe beletartoztak az országunkban működő evangéliumi felekezetek elnökei is, fogadást adott az említett felekezetekben felelős tisztséget betöltő lelki-munkásoknak a Temesvári Kereskedelmi Központban. Közreműködött Huntley Brown, neves jamaicai zongorista is. Üdvözlő beszédet mondott: Victor Hamm, a szervező bizottság amerikai igazgatója és Ionel Tuțac, a Tájékoztatási Tanács elnöke, A Romániai Baptista Unió főtitkára. Megköszönték a különböző felekezetek és helyi gyülekezetek bekapcsolódását, Nicolae Corneanu, bányászati ortodox érsek megértő hozzáállását. Majd C. Leontiu, a Filadelfia gyülekezet lelkipásztora imádkozott. Pavel Riviș Tipei, a Pünkösdisták felekezet elnöke adta át 2.670 gyülekezetük üdvözlését.

Elmondta, hogy Franklin Graham nem égből szállt angyal, hanem jött, hogy megmutassa az égbe vezető utat. Felolvasta az 1Kor 15,58-at. Otniel Bunaciu, a Romániai Baptisták elnöke Jézus érezhető jelenlétét, életüket átalakító hatalmát kívánta az evangelizálásokra. Ioan Moldo-



van, a Romániai Evangéliumi Aliansz elnöke is méltatta az alkalmat.

Megszólal az evangélista

Ezek után Franklin Graham, a Billy Graham Evangelizációs Társaság, a Szamaritánus Perselye Szervezet elnöke, számos könyv szerzője és kitüntetés birtokosa, átadta mindenkinek a hamarosan 90 évesé váló édesapjának: Billy Grahamnek szeretetteljes köszöntését. Vissza emlékezett az 1985-ös temesvári látogatásukra, amikor a több mint 100.000 főnyi tömeg láttán a román rendőrség rettegett és elvágták a hangszórókhoz vezető huzalokat, hogy az emberek ne hallhassák édesapjának beszédét. Szellemi



harcot helyezett kilátásba egyfelől a Sátán, másfelől az Isten szolgálói és az üdvösséget keresők között. Kérte az imatámogatást Otnielért a tolmácsért, bátorságért, meg az eredményes felhívásért. Kérte, hogy emlékezzünk meg édesapjáról is, akit a feleségének elvesztése mélyen érintett. Még az sem jelent teljes vigaszt, hogy vasárnaponként gyakran együtt ebédel Franklinékkal. Nagy tisztességgnek minősítette, hogy itt lehetnek és Istennek adott minden dicsőséget.

A külföldi delegátusok

Az európai küldöttségek vezetői is megszólaltak: Ukrajnából V. Nesteruk, Magyarországról Pap János, Moldáviából V. Ghiletschi, Szerbiából O. Franka testvér. Az említettek többnyire baptista szövetségek elnökei. Hallottunk az ukrainai bemerítések, evangelizálások, gyülekezet plántálások megszaporodásáról, ébredésről a Reménység Fesztivált követően. Pap János, a MBE missziós titkára meghívó levelet adott át Franklin Grahamnak a MBE és a magyarországi protestáns egyházak részéről. A szerbiai elnök megtérését Billy Graham zagrabi látogatásához köthette, amikor többek között azt mondta, hogy „ha garázsban születél, nem biztos, hogy autó vagy”. Ő is meghívó szándékukról beszélt.

Samuel Tuțac, a Reménység Fesztivál szervezőbizottságának elnöke és egyben a Bétel temesvári baptista gyülekezet pásztorja Istentől jövő ajándéknak tekintette Franklin Grahamék látogatását, és köszöntötte őt abból az alkalomból, hogy pár nap múlva 56. életévét tölti be.

Az ünnepelt válaszában részletesen kitért Dr. Haraszi Sándor sebész és lelkipásztor kulcsszerepére édesapja kelet-európai látogatásainak előkészítésében és lebonyolításában; kommunista nagykövetekkel folytatott bölcs és eredményes tárgyalásokat, hogy hívják meg országukba Billy Graham evangelistát. Istentől kapott ötletei beváltak. Mivel Haraszi testvér kora miatt nem mehetett Angolába misszionáriusnak, pedig nagyon vágyott, azt a látást kapta, hogy legyen Billy Graham kelet-európai útjainak egyengetője; orvosi hivatásának gyakorlásáról is lemondott ennek érdekében. Ez alkalommal kellemes volt magyarnak lennünk! Majd Virgil Achihai, a romániai szabadkeresztyének elnöke adta át 60 gyüleke-

zetük üdvözlését. Megemléktette a Romániai Evangéliumi Aliansz vezetőségén belüli, felekezetek közti kapcsolódásokat. Imája után fényképezésekre került sor, majd pedig bőséges étkezésre.

A pénteki alkalom

Július 4-én 18.30-kor elkezdődött a Reménység Fesztivál a már említett stadionban. Az összevont énekkart, aminek kb. 1000 tagja volt, Kenneth W. Tucker vezényelte. Fenségesen énekeltek. Gospel dalokkal többször előállt az Adoramus román kvartett, finoman énekeltek. Majd Aura Twarovska következett, a Bécsi Opera első szoprán szólistája, aki nagy átéléssel énekelt.

Az egybegyűlteket üdvözlölte Gheorghe Ciuhandu úr, Temesvár újraválasztott polgármestere valamint Constantin Ostaficiu úr, A Temes Megyei Tanács elnöke. Marius Livanu keresztyén zeneszerző és előadó Olaszországból jött haza a fesztiválra, román és olasz nyelvű műveit szólaltatta meg. Daniel Zach szóló énekét a Temesvári Filharmónia Szimfonikus zenekara kísérte Radu Popa vezényletével, öblös hangja szívhez szólt. Bizonyosságot tett megtéréséről Daniel Zafiris futballista, a ploiesti Petrolul egykori játékosa. Dennis Agajanian, a világhírű amerikai gitáros virtuóz játékával bővült el. Előállt Anne és John Barbour házaspár is, legtöbbször románul énekelve; kejtésük meglepően jó volt, énekeik komplikált dallamvonalat követtek.

A műsort Viorel Iuga, az Aradi Baptista Hitközség elnöke vezette. Az emelvény megtisztelt vendégei közt ültek az országunkbeli evangéliumi felekezetek elnökei meg Papp János, a MBE missziói igazgatója is. A 35. szektorban ült Révész Árpád magyarországi regionális evangelista, Nyúl Zoltán vajdasági magyar lelkipásztor útítarsaival együtt, valamint a magyar hallgatók és lelki tanácsadók zöme.

Az evangélikációs igehirdetés

Franklin Graham világhírű evangelista röviden prédikált. Zákeus történetét olvasta fel. Románra Otniel Bunaciu fordította, magyarra pedig Borzási István. Az utóbbit fülhallgatós rádión lehetett hallani. A tolmácsolásban részt vett Bukovszky Ákos, a MBE külkapcsolatainak felelőse is. Az igehirdetésből megmaradt bennem Jézus energikus, halasztást nem tűrő felszólítása, ami leparancsolta a fővámszedőt a fáról. Urunk nem az emberek véleményére adott, hanem Zákeus égető szükségére.

A Billy Graham Evangélikációs Tár-



saság végső hivatalos statisztikája szerint akkor este 19.283-an voltunk a stadionban, amiből 676 személyről úgy tudják, hogy Jézus mellett döntött, közülük 371 fiatal volt. Tudatában vannak annak, hogy a döntésre jutottaknak kb. 70% marad meg, és java részük beépül egy helyi gyülekezetbe. Mire boldogan hazaértünk késő este lett.

A szombat délelőtti program

Szombaton 11.00-kor a gyermekek, serdülők fesztiváljára került sor. Labdajátékkal kezdődött. Hatalmas, de könnyű és puha ballonokat dobtak be a közönség közé a bohócoknak öltözött és színesre festett fiatalok. Majd egy érdekesítő



futballmérkőzésnek lehettünk a szurkolói. A Reménység fehér mezes csapata küzdött a Villám nevű fekete mezes csapattal. A játékosok neve sokatmondó volt: Szeretet, Jóság, Hűség, stb. illetve Hazugság, Harag, Csalás, stb. Két drámai félidő után az első csapat győzött 4:1-re. Végül a fekete mezesekek kegyelemből fehér pólót kaptak új névvel. A gyermekek sok száz fős énekkarával párhuzamosan zászlókat lobogtató fiatalok vettek részt Isten dicséretében. A Talány című színdarabot meglepő ügyességgel, hosszasan adta elő az Aletheia független gyülekezet fiatalsága. Benne egy puzzle képet kellett kirakni Jézusról. Fontos, hogy hiteles kép álljon össze bennünk Megváltónkról! Az igazságot Daniel Cociuba, a temesvári Bétel román baptista gyülekezet misszionáriusa végezte. Felszólított, hogy engedjük, segítségük elő a gyermekek Jézushoz jövetelét. A jelen levő 7.252 személyből 1.476

jött elő az emelvényhez Jézus melletti döntése kifejezésére. Közöttük voltak hárman a mi gyülekezetünkbeli, az utólagos látogatás és beszélgetés során kiderült, hogy életük valóban megváltozott. Hála az Úrnak!

Szombat esti evangélikáció

Július 5-én 18.30-tól ismét színvonalas műsor kezdődött a stadionban. Csak az újabb szolgálatokat említem meg. Crina és Ovidiu Ciucuriță temesvári operaénekes hívő házaspár duettje kellemes volt. Az Azuza Pacific amerikai egyetem Bel Canto nevű lánykórusa lelkesítőn énekelt. Ruben Mureșan, kolozsvári tenor szólista is ügyesen énekelt. Az oktatásügyi minisztérium helyi képviselője frappánsan és hívőiesen köszöntötte a jelenlevőket. Meghallgathattuk Igor Rudyi-t, Ukrajna és Európa arany-szakszafonosának könnyedén előadott és átélt játékát, akit Huntley Brown, jamaikai zongorista kísért. Fellépett a Shema nevű kolozsvári román gospel együttes is, valamint a Ionică Olariu vezette temesvári dicsőítő, imádó csoport. Lendületesek voltak. Elhangzott Vasile Tofan, országunk 1992-es ezüstérmes galaci bokszzólójának bizonyágtétele. Megtértenél életének helytelen értékrendje miatt börtönbe került Németországban. Ott ismerte meg az Urat. Azóta sokfelé tesz bátran bizonyosságot, börtönökben is.

Az igehirdetés

Ez alkalommal Franklin Graham a tékozló fiúról szólt. Megemlékezett arról, hogy 22 éves kora előtt a száguldás és a világi szórakozások bűvöletében élt. De egy este Jézus útját állta. Bűnbánattal és egyben bűnbocsánattal ajándékozta meg őt. Azóta az evangelizálás és a szükségben levők megsegítése jelent számára izgalmas élményt. Beszélt a tékozló fiú körül rajzó barátokról és elmaradásukról valamint az édesapja kitartóan várakozó, elfogadó, helyreállító és megünneplő szeretetéről. Statisztikájuk szerint szombat este a megjelent 22.662 emberből 703 döntött Krisztus mellett, amiből 406 volt fiatal. Kb. 100 magyarországi testvérünk több járművel érkezett. **(folyt. záróold.)**

Id. Szilágyi Ferenc testvérünk 82 éves korában, május 26-án, hosszú betegség és alázatban viselt szenvedés után hazament Teremtő Urához. – Testvérünk korán elfogadta Krisztust személyes Megváltójának, és az Ő kegyelmét tapasztalta többszöri betegségében, de a hadi fogságban is. Isten öt gyerekkel és több unokával áldotta meg családját. Már itt a földön teljes odaszánással szolgálta Urát és a Gyülekezetet, még a nehéz időkben is imaházat építve.

A temetésére május 29-én került sor Besztercén. Isten vigasztaló üzenetét a kápolnánál a helybeli lp., Kelemen Sándor (Kol 1:3-9), a szamosújvári lp., Kis-Juhász Vilmos (Jn 14:1-6, illetve a sírkertben a Dán 12:1-3 alapján), valamint román nyelven Cifor Daniel (2 Tim 4:6-8) helybeli román baptista lp. hirdette. A kolossái levél alapján a lelkipásztor kiemelte, hogy menyire fontos a hálaadás még a ravatal mellett is, mert élő reménységünk van; testvérünk élete, mivel Istennel kibékült Krisztusban, nem fejeződött be, hanem most kezdődött el igazán. A vigasztaló szavak után a jól ismert Istent dicsőítő és hazahívó énekek szavai bátorították a helybeli énekkar és a fűvös zenekar részéről a gyászoló egybegyűlteket. A mi Urunk vigasztalja és erősítse továbbra is a szeretett hozzátartozókat. Imádkozunk értetek. **(K.A.)**

Homoróddarócon július 2-án helyeztük örök nyugalomra **Gál Piroska** testvérnőt, akit az Úr 67 évesen hirtelen magához szólított. Két hónapja érte szívinfarktus, amiből kigyógyulni látszott. Akkor a kórházi ágyon azt kérte Istentől: „bárcsak még egyszer elmehetnék az imaházba”. Imája meghallgattatott, kétszer eljöhett, pénteken és vasárnap együtt imádkozhattunk. Azonban vasárnap este miután hazament az imaházból örök álmra hajtotta le fejét. A gyászháznál a Jn 14:1-6 alapján Simon András lp. hirdette a vigasztalás ígét, a temetőkertben a Zsid 9:27,28-ból id. Máté Zoltán körzeti vén szolgált. Elköltözött testvérnőnk csendes, alázatos életével jó példa volt a gyülekezet és a falu előtt, kedves emlékét a szívünkben őrizzük. Isten vigasztalja a gyászoló családot.

Simon András, Homoródszentmárton

Nagyváradon április 11-én kísértük utolsó útjára **Tóth Sándor** testvért, akit az Úr 74 évvel áldott meg. Már 15 éves korában elfogadta az Urat, akit élete végéig hűséggel követett. 1949-ben Cserepka János lp. merítette alá Mezőbajon. Négy évtizeden át volt a nagyváradai gyülekezet hűséges tagja és az ének- és zenekarban szolgált. Élete utolsó 14 évét Magyarországon (Debrecenben) töltötte, ahol a gyülekezet tagja volt. Sokan elkísérték utolsó útjára, köztük sok debreceni testvér.

A gyászistentiszteleten Balogh Barnabás tv. a debreceni gyülekezet lelkipásztora hirdette a vigasztalás ígét a Zsolt 34:18-20 versek alapján. A sírnál Karancsi Csaba tv. az újfelhértói gyülekezet pásztora búcsúztatta Istent ígéjével és egy alkalmi költeménnyel. Énekekkel a nagyváradai énekkar szolgált – Isten dicsőségére és a gyászolók vigasztalására. Az Úr vigasztalja és erősítse a gyászoló családot. **T.M.**

Gyöngyössy Ida 1917. július 29-én született Bibarcfalván és meghalt Nagyfaluban március 2-án. Kedves testvérnőnk 45 évet élt házasságban, férjével Gyöngyössy Ernővel, aki már majdnem két évtizede, hogy meghalt. Gyermekük: Ernő, Tibor, János, Árpád, Blanka, Zita, Csaba, Armin, Zsuzsa, Attila, akik közül némelyek már meghaltak.

Gyöngyössy Ida testvérnő életének utolsó négy évét Nagyfaluban

töltötte a János és Klárka rendkívüli testi és lelki gondviselésében. Ida testvérnő emléke sokáig megmarad mindannyiunk szívében, különösen az ő kedvessége, jótékonyága és sok sok imája miatt. Temetése Nagyfaluban és Szilágysomlyón történt. Isten vigasztaló ígét Bakó Károly és Szekrényes Pál hirdette. Az éneklésben a somlyói testvérekhez csatlakoztak nagyfalui testvérek is. Istenünk vigasztalását kívánjuk az elköltözött minden rokonának és ismerősének. **Szekrényes Pál**

Július 10-én, nyári forróságban és népes hallgatóság jelenlétében temettük Ippen, **id. Mihály Zsigmondné**, szül. Bálint Erzsébet testvérnő földi maradványait, akit a Mindenható 79 esztendővel ajándékozott meg. Az istentiszteleten Borzási István perecseni lelkipásztor a Jel 14:12-13 versei alapján, Gergely Pál ippai lelkipásztor a Lk 24:28-31 igéi szerint hirdette a vigasztalás és a megtérésre késztetés áldott üzenetét.

A temetőkertben Borzási testvér a Róm 8:28-at olvasta és ennek alapján szólt, Gergely testvér pedig a Fil 3:20-21 alapján szolgált. Az istentisztelet alkalmával imát mondott Szilágyi József kémeri diakónus, valamint Borzási Csaba teológus testvér. Összevont énekkar szolgált a háznál és a temetőben is. A kegyelmes égi Atya adjon vigasztalódást a gyászolóknak és gyümölcsöztesse sok lélek üdvére a hirdetett ígét. **Gergely Pál**

HA SZÓLT A KARMESTER...

Egy temetésről gyászjelentést írni akkor, midőn a koporsóban egy 38 éves fiatal ember kihűlt teteme pihen - nagyon nehéz. Mégis meg kell írni. El kell mondani azt az igazságot, hogy a teremtés koronáját alkotó Isten így döntött. Itt kell hagyni a hűséges feleséget, a mindig mosolygó gyermeket, az aggódó szülőket, testvért és jóbarátot, egy gyászoló közösséget. S ha szólt a Karmester, menni kell.



2008. július 8., délután 15 óra. A biharpüspöki temető gyászházában a fűvös-zenekar melabús melódiája a fájdalom könnyeit csalogatja az arcokra. A ravatalon csokoládébarna tölgyfa koporsó, körülötte mintegy félezer (ötszáz) gyászoló, akik elkísérték **ifj. Borbély Ferenc** testvért földi életének utolsó útjára. Elköltözött

testvérünk 1969-ben született, fiatalon átadta életét az Úr Jézusnak. Gyülekezeti szolgálatát, családi örökségként rámaradt zenei tehetségét az ének-zenekarban fűvőshangszeren kamatoztatja, először Biharpüspökiben, majd a Nagyvárad belvárosi gyülekezet ének, illetve fűvőshangszerében. Később, miután megnősül, 2001-ben Körösrévre költözik, s az ottani gyülekezet fűvőshangszerének tevékeny tagja lesz, majd később karmestere is. Szilágyi Dórával kötött boldog házasságukat Isten egy leánygyermekkel ajándékozta meg.

2008. július 6-án délután révi otthonukban elpattant a húr, életének húrja. Temetésén, a végtisztesség szolgálatán részt vett több mint tíz lelkipásztor, mintegy 40 tagú énekkar, a révi és nagyváradai gyülekezet fűvőshangszerára közel 50 taggal, a népes család és a gyászoló gyülekezet. A gyászistentiszteletet Giorgiov Adrián nagyváradai lelkipásztor imával kezdi meg, majd a 103. Zsoltár 11-18. verseit felolvassa az Úr mindörökké tartó szeretetével vigasztalja a gyászoló családot. Nelu Buzlea testvér, a révi gyülekezet lelkipásztora román nyelven hirdeti Istent üzenetét Jn 11:25-28 versei alapján. Testvérünk az Újszövetségi történet tanúságából kihangsúlyozza, hogy a Mester itt van és hív. Kít

Lelki egészségünkért

„Arra rendeltelek, hogy teremjetelek gyümölcsöt, maradandó gyümölcsöt” (Jn 15:16b).

A gyümölcsstermés képe több helyen is látható az Igében. A gyakorlati étellel összefüggő képek egyike ez.

Feladatunk van a világban. Ez egyrészt tevékenységünket rendeli el, másrészt az életünkhöz szükséges lehetőséget és az eredményeket jelenti... Nem mindig azt tesszük, amihez kedvünk van, viszont az, hogy a feladatunkat miként végezzük, sok mindent meghatároz.

„Gyümölcsseikről ismeritek meg őket”. Vajon megismerik-e a keresztyén egészségügyi dolgozót a Lélek maradandó gyümölcsseiről? Mai lélektámadó, materiális, depressziót, békétlenséget hordozó világunkban látszanak-e a mi gyümölcsseink? Szépek, érettek, mindenki számára megkaphatók, élvezhetőek?

Hasznos azon néha elgondolkodni, hogy minden korban kisebbségben voltak azok, akik Jézus tanítását igyekeztek megtartani és soha nem ők voltak a „hangosak”. Egy apának a gyilkos fiáról az egész falu beszél, míg akit otthon csendesen ápolnak, arról szinte említés sem esik.

Az ige a forró nyárban is megállásra készlet. A maradandó gyümölcsök: szeretet, öröm, békesség – ezekért szerették az őskeresztényeket az apostoli korban –, és ezekért szereti ma is „a beteg” orvosát, ápolóját. Ha ez jellemzi tevékenységünket, akkor az meghatározó lesz a világban, életünk sugárzik, ereje magával sodor másokat is – valójában nem is én magam, az ember, hanem a bennem tevékenykedő Krisztus.

A Lélek az, aki éltet, és ezt sokszor kézzelfoghatóan is megmutatja az Úr. S ha az ő gyümölcsseit akarjuk teremni mindent megad nekünk az Atya, amit az ő nevében kérünk. Ernek a szép, jó gyümölcsök, mert Jézus köztünk van, ha mi is őbenne maradunk.

Szücs Darvassy Ilona, (szülész-nőgyógyász asszisztens), Nagyszalonta, '08. jún. 2.

VISZ KONFERENCIA

Felhívás a vasárnapi iskolai tanítók számára!

A Vasárnapi Iskolai Tanítók Szövetségének vezetősége szeretettel felhívja a figyelmét minden vasárnapi iskolai tanítónak, hogy **2008. szeptember 13-án**, szombaton, 9 órai kezdettel, országos konferenciát szervez. Ennek témája a „Taníthatóság” lesz.

Részvételi szándékukat kérjük Sütő Magda Máriánál jelezzék (tel: 0749 271 322) szeptember 1-ig.

Helyszín: Perecseni Magyar Baptista Gyülekezet

Részvételi díj: 7 RON

Minden vasárnapi iskolai tanítót szeretettel várunk!

SÜTŐ MAGDA MÁRIA, VISZ-titkár

Helyesbítés

A Szeretet júniusi számának 2. oldalán a XIV. TELEK lédjének első sorában helyesen így van: Tizennegyedik; majd az első bekezdés első sorában a „szilágysomlyói imaház” helyett „szilágysámsoni imaház” a helyes.

Hiba csúszott még egy korábbi szám tudósításának kompjúterbe való gépelésekor; az áprilisi Szeretet 6. oldalán a Zenei hírek, események... c. írás 2. hasábjának 5-6. sora helyesen: „Székely András és Garai Zsolt testvérek vezetésével”.

(Nagyvárad olvasóink jelezték, hogy az előbb említett mondatban talán helyesebb lenne a „vegyeskórus” elnevezés.)

Az előfordult hibákért az illetékesek szíves elnézését kérem:

Szilágyi László

előbb, kit utóbb. Most Borbély Ferencet hívta el. Készülnünk kell az Istennel való találkozásra. A révi fúvóegyüttes nevében Lele Florin testvér egy alkalmi költemény elmondásával búcsuzik. A különböző szolgálatok között az énekkar és fúvószenekarok felváltva könnyítik a gyászoló család fájdalmát. Simon József testvér (nagyvárad lekipásztor) A Jer Sir 3:22-28 verseire hívja fel a figyelmet, ahol Jeremiás az Úr minden reggel megújuló hűségéről beszél, akinek szabadítására jó ha felfigyelünk és várunk, mert idejében meg fog érkezni. Ezért áldjuk Őt.

Kovács Gyula, Veress Teodor és Tóth Zoltán lekipásztorok imaszolgálatai után a gyászistentisztelet a nyitott sír előtt Papp Dezső a biharpüspöki körzet lekipásztorának búcsuztatójával folytatódik, aki a 2Thess 2:16-17 verseit felolvasva vigasztalja is a gyászoló család tagjait. Megyesi József és Nicolae Popovici testvérek záróimáival befejeződött gyászistentisztelet helyét azzal a reménnyel hagytuk el, hogy előrement ifj. Borbély Ferenc testvérünkkel, aki már a Nagy Kórusban dicsőíti Teremtőjét, még találkozunk. Ez a tudat vigasztaljon minden gyászolót. **Antal Ferenc**

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

410050 ORADEA, Berthelot u. 5. Tel.: +40-259-415 424 Fax.: +40-259-406 782 E-mail: rmbysz@rdslink.ro

Elnök: Gergely István. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.

Szerkesztőség: 410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA Tel.: +40-259-418 221 E-mail: szeretet@rdslink.ro

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.rmbgysz.home.ro; www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

Reménység Fesztivál Temesváron

(folyt. a 13. oldalról)

Köztük volt Kis Tibor Péter a Körösvidéki Baptista Egyházkerület elnöke, valamint egy másik lelkipásztor is. A közelebb lakókön kívül szép számmal jelentek meg magyar testvéreink Váradról és Szalontáról. Jó volt együtt lenni!

Vasárnap, a befejező alkalom

Július 6-án jóval kezdés előtt folyt a tömeg a stadion felé. A kocsikat körülményesen irányították a rendőrök. Ismét 18.30-kor kezdődött a fesztivál. Újból csak az először fellépőket említem. A világot járó Mirela Zafiri, a Brassói Opera szoprán szólistája figyelmet érdemelt. Felcsendült a Reménység, ausztráliai és kanadai összetételű együttes is. Peter Omoduemuke, Nigériából származó nemzetközi futballista elmondta megtérését. Bálványimádó és széthúzó családban született. Megelégedve az otthoni viharos feszültséget, sok évre elhagyta őket. Az idegenben ismerte meg Krisztust és a Tőle kapott új életet. Feladatának tekintette hazatérni és bizonyosságot tenni a megtapasztalt változásról. Családjából, rokonságából többen elfogadták Jézust személyes Megváltójuknak. Minden jó képességét Isten kegyelmi ajándékának tekinti. Az aradi Impact férfi kvartett hangja ismerősen hangzott. Közreműködött még a Forte Fortissimo román összevont fúvósokar Petru Frunzău irányításával, valamint a Pátmosz moldáviai ének-zene együttes. Az utóbbi jellegzetessége volt a pánsípos virtuóz játék. Az egybegyűlteket köszöntötte Ovidiu Virgil Drăgănescu úr, Temes megye prefektusa is. Ezen az estén a fesztivál összevont kórusának több mint 1.500 tagja volt, mert erősítést kaptak a váradi Immanuel román baptista gyülekezet énekkarától is. A hallgatók közt ült kb. 100 méhkeréki baptista is.

Az utolsó prédikáció

Nikodémuszról, meg az újjászületés szükségességéről szólt. Ismeret, hírnév, vallásosság, tapasztalat, jó szándék mind kevés az üdvösséghez. Szellemi szükségünk kielégítésében az ige és a Szentlélek életet átalakító segítsége pótolhatatlan. Ismét elhangzott a már jól ismert felhívás, hogy aki szakítani akar bűnös múltjával és új életet kezdeni Krisztussal, jöjjön az emelvény elé. Ez alkalommal a 27.787 megszólítottból 1.067 válaszolt igennel, amiből 513 fiatal volt. A stadion bekapcsolt reflektorai is tanúsították, hogy ez volt a Reménység Fesztivál „utolsó, nagy napja”. Sok időt igényelt a tömeg szétoszlása.

Számadatok

A Krisztus mellett döntők 53,9%-a lány és nő volt, 46,1%-a pedig fiú és férfi. Az előrejeltek 79,5 %-a úgy nyilatkozott, hogy elfogadta Jézust személyes Megváltójának (az ő számaadataikat említettem mindenik összejeövetelről szóló beszámoló végén), 10,1%-a üdvbizonyosságot keresett, 6,5%-a újra átadta életét Istennek, 1,1%-a más személyes kérdésre keresett választ, 2,8%-



a pedig egyéb okra hivatkozott. A frissen megtértek két korcsoportja népesebb: 10-18 évesek: 45,9% valamint 36-60 évesek: 16,1 %. Utánuk rögtön két más korcsoport következik: 0-9 évesek: 12,1% és 19-25 évesek: 11,4%. Minden okunk megvan arra, hogy különös gonddal és szeretettel foglalkozzunk a 0-25 évesekkel, de ne hanyagoljuk el a többi korosztályt sem!

Ez a fesztivál egy óriási erőfeszítésnek kb. 10%-át teszi ki, mint a jéghegyek látható csúcsa, a többi 90% egyenlően oszlik meg az előkészítés és az utógondozás között. Lebonyolításába bevontak több mint 4.500 önkéntest.

A szervezőkkel együtt hálások vagyunk Istennek, mert több evangéliumi felekezet cselekvően vett részt a nagy munkában. Örülünk annak, hogy sikerült megkapni a stadiont, hisz nagy



eséllyel pályáztak rá ugyanakkorra a jehovisták is. Köszönettel tartozunk az Úrnak a kialakult és elmélyült testvéri kapcsolatokért, az ajándékba kapott lelkekért, a szerzett tapasztalatokért, a maradt feladatokért.

Visszhangok

Az ismert visszhangok változatosak. A frissen megtértek felbecsülhetetlen értékű áldásban és változásban részesültek. Őszintén örvendenek. A megjelent konzervatív beállítottságú hívők zöme jó véleményt alakított ki. Azonban kritikus megjegyzések is elhangzottak. A világiak bloggján csúfondáros hozzászólások is olvashatók – ezt is hordoznunk kell, sőt mindenért hála Istennek!

A több mint ezer lelkigondozó minden Jézus melletti döntésre tett felhíváskor az emelvényhez igyekezett, hogy ismerkedjen az előrejeltekkel, szellemi tanácsokat és irodalmat adjon nekik, imádkozzanak együtt, a személyi adataikat jegyezzék fel. Az elkövetkező 72 órában telefonon érdeklődtek hogylétük felől. A helyi evangéliumi gyülekezetek is megkapták a környékükön élők adatait, hogy látogassák meg őket pár nap alatt, és hívják meg kezdőknek indított csoportos igetanulmányra, aztán pedig a gyülekezeti alkalmak látogatására. A temesvári Bétel román baptista gyülekezet 120 ilyen személy adatait kapta meg, az Arad Belvárosi Magyar Baptista Gyülekezet pedig 5-ét.

A Billy Graham Evangelizációs Társaság Reménység fesztivált készít elő Észak-Koreában, ahová a kormány hívta meg őket. Szeretnének párhuzamosan oda vinni 100.000 Bibliát, és ott felépíteni egy imaházat. Majd pedig Litvánia, Észtország, Fehéroroszország és Norvégia lesz soron. A következő 10 évben Európára kívánnak összpontosítani Kelet-Nyugat irányban. Isten segítse őket, de mi is imádkozunk munkájukért!

VASS GERGELY